

[Thestrup.]

Disse 125-130 mill. kr. kunne da være anvendt til skattelettelse, som delvis ophævede huslejeforhøjelserne.“

I det udvalg, der nu bliver nedsat, vil jeg anmode om at få undersøgt, hvilke skattelettelser der kan blive mulige, hvis man ikke går vejen om ad de ekstraordinære ejendomsskatter. Jeg beder også om, at det i udvalget nærmere må blive undersøgt, hvorledes de foreslåede skatter virker på enfamiliehusene. Berlingske Tidende for den 25. ds. har nogle eksempler på den foreslåede beskatnings virkning: for en lille villa til 60 000 kr. i ejendomsskyld en ekstrabeskatning på 378 kr., svarende til en lejestigning på 18 pct., for en noget større villa til 82 000 kr. i ejendomsskyld en ekstrabeskatning på 602 kr., svarende til en stigning i lejen på 21 pct., og for en stor villa til 120 000 kr. i ejendomsskyld en ekstrabeskatning på 1 036 kr., svarende til en lejestigning på 25 pct. Hvis disse beregninger er rigtige, tør jeg nok sige, at man her når frem til at give chokvirkninger, men der er bare det kedelige ved det, at det er de forkerte, der får choket — det er de ganske uskyldige husejere, der hverken er udlejere eller lejere.

Jeg skal vende mig bort fra skatterne til et andet punkt i forslagene, hvor jeg mener at ejernes berettigede interesser ikke er tilgodeset. Jeg tænker på reglen i lejelovsforslagets § 115, stk. 2, og samme forslags § 67, stk. 2. Disse to bestemmelser indeholder regler om, at det, der af lejen skal hensættes til invendig vedligeholdelse og til udvendig vedligeholdelse, skal beregnes af den til enhver tid gældende husleje, medens de beløb, som ejeren får ind hertil, skal beregnes af 1939-lejen.

Jeg er for så vidt af samme mening som forslagsstilleren, at det ville være rart, om man ikke behøvede, hver gang man skal udregne et beløb, at gå helt tilbage til 1939-lejen, men jeg er bange for, at der er så stor forskel på 1939-lejen og den nuværende leje i en række tilfælde — navnlig hvor der er sket forbedringer — at ejeren ved den foreslåede beregningsmåde kommer til at afgive mere, end han får ind, ikke blot til de nævnte to vedligeholdelsesformer, men i det hele taget i lejeforhøjelse. Jeg har set nogle eksempler på sådanne bereg-

ninger, og de førte til helt urimelige resultater. Jeg vil gerne have dette forhold nærmere undersøgt i udvalget.

Jeg har erklæret mig enig med den højtæredede boligminister i det rigtige i at erstatte m²-tilskuddet med børnetilskud. Men jeg vil gerne stille det spørgsmål: hvor vidt fører de børnetilskud og de andre tilskud, der er foreslået i boligloven? Fører de ikke så vidt, at en del af de familier, der skal have tilskuddene, i virkeligheden selv kommer til at betale dem i skatter? Går de ikke så vidt, at der er en del, der kommer til at betale tilskuddene til sig selv? Jeg ser, at man igen bygger på sygekassegrænsen som noget afgørende i boligforslaget. Jeg havde troet, at man ikke ville bygge på denne grænse, uden hvor det drejede sig om lovgivning, der direkte vedrørte sygekassevæsenet eller lignende forhold. Så vidt jeg ved, opfylder 88 pct. af befolkningen det krav at ligge inden for sygekassegrænsen. Er det dog ikke at gå ret vidt at anvende denne grænse?

Efter at jeg har skrevet min tale, har det ærede medlem hr. Poul Møller i Dagens Nyheder for den 26. ds. fremsat nogle betragtninger og er deri kommet med nogle oplysninger om disse børnebidrag, der unægtelig synes at nødvendiggøre en nærmere undersøgelse. Jeg må gå ud fra som givet, at det må bero på en fejltagelse, såfremt forholdet virkelig skulle være det, at forslaget åbner visse befolkningsgrupper adgang til helt at få dækket lejeforhøjelsen ved tilskud fra det offentlige, for slet ikke at tale om ligefrem at give dem større tilskud i anledning af lejeforhøjelsen, end selve lejeforhøjelsen andrager.

Jeg skal erkende, at det er svært at få blot nogenlunde overblik over enkelthederne i forslagene, og at der meget vel kan være punkter, hvor også jeg har misforstået forslagene.

Men endnu sværere er det blot nogenlunde sikkert at beregne, hvad virkningerne af disse forslag vil være, ikke mindst hvad virkningerne for byggeriet vil være. Finanstidende for den 24. ds. indeholder en særdeles interessant artikel: „Boligstøttelew med øget statskontrol“, hvori der rejses tvivl om, at det vil blive muligt på de af ministeren forudsatte måder at skaffe tilstrækkelig prioritering til privat byggeri,